

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. P. Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **J. M. a spol.** pre prečin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. apríla 2013 prerokoval odvolania obžalovaných J. M., M.. M. a RNDr. F. O., CSc. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 17. júla 2012, sp. zn. PK – 2 T 18/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných J. M., M.. M. a Doc. RNDr. F. O., CSc. **s a z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 17. júla 2012 sp. zn. PK – 2 T 18/2009 boli obžalovaní J. M. a M. M.. uznaní za vinných z prečinu podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

J. M. prostredníctvom M.. M. na bližšie nezistenom mieste Východoslovenského regiónu v období od 10.12.2007 do 12.03.2008 prisľúbil obžalovanému RNDr. F. O. finančný úplatok vo výške 340.000,-Sk (11.285,32 €) za to, že ako poslanec Mestského zastupiteľstva mesta Košice zvolený ako nezávislý kandidát na spoločnej kandidátke politických strán Smer, Slobodné fórum, HZDS-ĽS a SNS bude sám hlasovať, a zabezpečí aj ďalšie poslanecké hlasy svojho poslaneckého klubu potrebné na schválenie dvoch poslaneckých návrhov týkajúcich sa v prvom návrhu schválenia prevodu

vlastníctva nebytového priestoru nachádzajúceho sa v rodinnom dome na ul. H. č. X. v K., súpisné číslo 107, k. ú. S. M., č. parcely 829/1, na prízemí so vstupom z H. ulice s výmerou 130,16 m², vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a alikvotnej časti pozemkov o veľkosti 3.165/10.000 prislúchajúceho k nebytovému priestoru pre nájomcu nebytového priestoru podnikateľský subjekt J. M., S., za cenu 3.620.000,-Sk (120.161,98 €) a v druhom návrhu odpredaja bytov č. 1 a č. 2 v rodinnom dome H. X. – O. X., K., súpisné číslo 107 na parcele č. 829/1 k.ú. S. M., v rozsahu byt č. 1 vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3.337/10.000 pre J. M. a A. M. za kúpnu cenu 870.000,-Sk (28.878,71 €) a byt č. 2, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3.498/10.000 pre Mgr. J. U. za kúpnu cenu 1.000.000,-Sk (33.199,92 €),

obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc.

v presne nezistenom čase v období od 10.12.2007 do 12.03.2008 na bližšie nezistenom mieste Východoslovenského regiónu ako poslanec Mestského zastupiteľstva mesta Košice zvolený ako nezávislý kandidát na spoločnej kandidátke politických strán Smer, Slobodné fórum, HZDS-ĽS a SNS, si dal sľúbiť od obžalovaného J. M. prostredníctvom obžalovaného M. M. finančnú hotovosť vo výške 340.000,-Sk (11.285,32 €) za to, že na rokovaníach Mestského zastupiteľstva v Košiciach pri schvaľovaní dvoch samostatných návrhov týkajúcich sa v prvom návrhu schválenia prevodu vlastníctva nebytového priestoru nachádzajúceho sa v rodinnom dome na ul. H. č. X. v K., súpisné číslo 107 k.ú. S. M. č. parcely 829/1, na prízemí so vstupom z H. ulice s výmerou 130,16 m², vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a alikvotnej časti pozemkov o veľkosti 3.165/10.000 prislúchajúceho k nebytovému priestoru pre nájomcu nebytového priestoru podnikateľský subjekt J. M., S., za cenu 3.620.000,-Sk (120.161,98 €) a v druhom návrhu odpredaja bytov č. 1 a č. 2 v rodinnom dome H. X. - O. X., K., súpisné číslo 107 na parcele č. 829/1 k. ú. S. M., v rozsahu byt č. 1 vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3.337/10.000 pre J. M. a A. M. za kúpnu cenu 870.000,-Sk (28.878,71 €) a byt č. 2, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3.498/10.000 pre Mgr. J. U. za kúpnu cenu 1.000.000,-Sk (33.199,92 €) bude ako poslanec mestského zastupiteľstva

hlasovať za ich schválenie a taktiež aj za to, že zabezpečí ďalšie poslanske hlasy svojho poslaneckého klubu, pričom dňa 11.03.2008 na XIII. rokovaní Mestského zastupiteľstva mesta Košice hlasoval za tieto návrhy.

Za to boli obžalovaní **J. M. a M. M.** odsúdení podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere **2 (dva) roky** u každého z nich, pričom výkon uloženého trestu bol obžalovaným podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu, a to obžalovanému **J. M.** v trvaní **3 (troch) rokov** a obžalovanému **M. M.** v trvaní **2 (dvoch) rokov**.

Obžalovaný **Doc. RNDr. F. O.** bol odsúdený podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2,3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere **5 (päť) rokov**.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj peňažný trest vo výške 3.000 €.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil tomuto obžalovanému aj trest zákazu činnosti spojenej s výkonom právomoci verejného činiteľa na dobu 5 (päť) rokov.

Naproti tomu špecializovaný trestný súd tým istým rozsudkom obžalovaného **Ing. P. C.** oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby pre skutok po právnej stránke posúdený ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa

§ 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ s poukazom na § 140 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 28. februára 2008 ako poslanec Mestského zastupiteľstva v Košiciach po otvorení XIII. Rokovania Mestského zastupiteľstva mesta Košice v rozpore s § 14 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 a § 16 Rokovacieho poriadku Mestského zastupiteľstva mesta Košice v úmysle zadovážiť pre obžalovaného J. M. neoprávnený prospech, účelovo predložil dva už predtým neschválené poslanecké návrhy bez prerokovania v majetkovej komisii a v mestskej rade týkajúce sa v prvom rade návrhu schválenia prevodu vlastníctva nebytového priestoru, ktorý sa nachádza v rodinnom dome na ul. H. č. X. v K., súpisné číslo 107, katastrálne územie S. M., č. parcely 829/1, na prízemí so vstupom z H. ulice s výmerou 130,16 m², vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a alikvotnej časti pozemkov o veľkosti 3.165/10.000 prislúchajúceho k nebytovému priestoru, pre nájomcu nebytového priestoru podnikateľský subjekt J. M., S., za cenu 3.620.000,-Sk (20.161,98 €) a druhý návrh týkajúci sa odpredaja bytov č. 1 a č. 2 v rodinnom dome H. X. – O. X., K., súpisné číslo 107, na parcele č. 829/1, k. ú. S. M., v rozsahu byt č. 1, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3.337/10.000, pre J. M. a A. M. za kúpnu cenu 870.000,-Sk (28.878,71 €) a byt č. 2, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3.498/10.000, pre Mgr. J. U. za kúpnu cenu 1.000.000,-Sk (33.199,92 €) takým spôsobom, aby sa poslanci zúčastnení na predmetnom rokovaní nemali možnosť s týmito návrhmi oboznámiť, aby ani nevedeli čo bolo predložené, čo malo napomôcť hlasovaniu v prospech odpredaja týchto nehnuteľností na základe čoho boli poslancami predmetné návrhy schválené a zaradené do rokovania na predmetnej schôdzi ako samostatné body č. 23/1 a 23/2 a dňa 11. marca 2008 boli poslancami mestského zastupiteľstva na pokračovaní XIII. rokovania Mestského zastupiteľstva v Košiciach aj poskytnutím jeho poslaneckého hlasu schválené, pričom postupoval aj v rozpore s § 25 ods. 1 písm. d/ a § 26 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o H. pojednávaní (č. 1. 1110/zv. 9) prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR (ďalej len

prokurátor) do oslobodzujúcej časti u obžalovaného Ing. P. C. a obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. podal odvolanie do viny a trestu. Obžalovaní J. M. a M. M. podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote do viny i trestu. Všetci traja obžalovaní včas podané odvolanie odôvodnili v osobitnom písomnom podaní prostredníctvom svojich obhajcov.

Prokurátor písomným podaním došlým na súd prvého stupňa 9. augusta 2012 oznámil súdu, že odvolanie podané proti oslobodzujúcemu výroku Ing. P. C., zahlásené do zápisnice o H. pojednávaní, berie späť. Na základe tohto písomného podania predseda senátu súdu prvého stupňa uznesením zo 16. augusta 2012 vzal podľa § 312 ods. 4 Tr. por. späťvzatie odvolania na vedomie a rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Ing. P. C. nadobudol právoplatnosť.

Obžalovaný J. M. úvodom svojho odvolania (č. 1. 1194-1196/zv. 10) poukazoval na predchádzajúce zrušujúce uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 To 15/2010 z 2. júna 2011, kde súdu prvého stupňa najvyšší súd vytýkal, že na H. pojednávaní nepostupoval v súlade s ustanovením § 270 ods. 2 Tr. por. pri vykonávaní dôkazu získaného pomocou informačno-technických prostriedkov. Príslušná policajná zložka síce dodala súdu Správu o odpočúvaní a zázname telekomunikačnej činnosti, ktorá však podľa neho neobsahuje predpísané náležitosti. Napriek námietkam obhajoby súd prvého stupňa oboznámil túto správu a vykonal dôkaz prehratím zvukových záznamov a návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. Poukázal taktiež na námietky spoluobžalovaného C., ktorý na H. pojednávaní poskytol súdu podrobný rozbor odpočutých hovorov a poukazoval na závažné nezrovnalosti. Vzhľadom k tomu má závažné podozrenie, že so získanými odposluchmi sa mohlo nejakým spôsobom manipulovať, čo v konečnom dôsledku spochybňuje ich vierohodnosť a dôkaznú váhu. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť.

Záverom svojho dovolania z opatrnosti doplnil odvolanie o ďalšie dve námietky, voči právnej kvalifikácii skutku ako aj proti uloženému trestu. Podľa neho súd prvého stupňa správne hodnotil skutok v predchádzajúcom rozsudku, kde ho uznal za vinného iba v zmysle § 333 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa sprísnil právnu kvalifikáciu, keďže bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Právny názor odvolacieho súdu jeho nezväzuje, a preto

naďalej trvá na tom, že v prípade uznania viny bolo treba správne použiť právnu kvalifikáciu podľa odseku 1 § 333 Tr. zák.

Okrem toho namietal, že predchádzajúcim rozsudkom mu bol uložený peňažný trest, pričom prokurátor v jeho prípade podal odvolanie iba do právnej kvalifikácie a nie do trestu. Napadnutým rozsudkom mu bol uložený prísnejší trest, čím došlo k porušeniu zákona. Preto považuje odvolanie za dôvodné.

Obžalovaný M. M.. v dôvodoch svojho odvolania (č. 1. 1297-1298/zv. 10) taktiež namietal zákonnosť postupu súdu prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov prehratím zvukových záznamov, pretože sprievodná správa nemala predpísané náležitosti. Pre jej nedostatky súd nemal vykonať tento dôkaz a odvolávať sa naň v dôvodoch odsudzujúceho rozsudku. Na uvedený dôkaz podľa neho nie je možné prihliadať a nakoľko obžaloba neprodukovala žiadny iný dôkaz, mal ho súd spod obžaloby oslobodiť. Okrem toho vytýkal súdu prvého stupňa, že sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s námietkami obhajoby, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. v dôvodoch svojho odvolania (č. 1. 1287-1295) uviedol, že napadnutý rozsudok vykazuje tie isté nedostatky ako predtým zrušený rozsudok súdu prvého stupňa. Prvostupňový súd si nesprávne vyložil právny názor odvolacieho súdu a na H. pojednávaní ignoroval návrhy na doplnenie dokazovania. Taktiež namietal predmetnú správu príslušných policajných orgánov, ktorá neobsahovala potrebné náležitosti, preto nebolo možné podľa jeho názoru vykonať dôkaz prehratím záznamov. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Toš 6/2009 a sp. zn. 5 To 10/2010 vo veci obž. RNDr. P. B. a spol. Poukazoval na konkrétne záznamy hovorov spoluobžalovaného M., ku ktorým dal vlastný výklad a hodnotenie. Podľa jeho názoru výsledky vykonaného dokazovania z H. pojednávania jednoznačne potvrdzujú jeho nevinu, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Obžalovaní J. M., M. M.. a Doc. RNDr. F. O., CSc. sa verejného zasadnutia opakovane nezúčastnili, hoci o termíne verejného zasadnutia boli

riadne a včas vyrozumení. Podaním došlým 3. apríla 2013 požiadal obžalovaný J. M., aby sa verejné zasadnutie vykonalo bez jeho prítomnosti za účasti jeho obhajcu.

Obhajca obžalovaného M. M. predložil súdu písomné ospravedlnenie obžalovaného zo 16. apríla 2013, v ktorom taktiež požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného Doc. RNDr. F. O., CSc. predložil súdu písomné ospravedlnenie obžalovaného z 22. apríla 2013 a jeho žiadosť, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Nakoľko zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia boli splnené, najvyšší súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaných.

Prítomní obhajcovia obžalovaných na verejnom zasadnutí predniesli odvolanie zhodne s jeho písomným vyhotovením. Navrhli odvolaniam obžalovaných vyhovieť a obžalovaných podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaných podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podali procesné strany k tomu oprávnené, proti výrokom, voči ktorým odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej zákonom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že najvyšší súd v predmetnej veci už raz rozhodol na základe odvolania obžalovaných a prokurátora uznesením z 2. júna 2011 sp. zn. 5 To 15/2010, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. apríla 2010 a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V zmysle tohto zrušujúceho rozhodnutia bolo potrebné zo strany súdu prvého stupňa zabezpečiť od príslušnej zložky policajných orgánov správu o tom, akým spôsobom a kým boli zvukové záznamy telekomunikačnej prevádzky vyhotovené a získané, ako aj doložiť do spisu všetky zvukové záznamy a následne na H. pojednávaní vykonať dôkaz ich prehratím na príslušnom technickom zariadení, prípadne vykonať i ďalšie dôkazy nevyhnutne potrebné pre jeho meritórne rozhodnutie.

Podľa názoru najvyššieho súdu špecializovaný trestný súd po vrátení veci v novom konaní vykonal všetky navrhované dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s Trestným poriadkom, keď nevyhovел požiadavke obhajoby na doplnenie dokazovania, keďže doposiaľ získané a vykonané dôkazy predstavovali dostatočný podklad pre jeho meritórne rozhodnutie.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil v rozsahu vyžadovanom ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. Spôsobu, ktorým súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy, nemožno podľa najvyššieho súdu nič vyčítať. Výhrady obžalovaných voči nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia nie sú dôvodné. Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných. Ani najvyšší súd nemá žiadnych pochybností o tom, že skutky, pre ktoré boli obžalovaní uznaní za vinných, sa stali v rozsahu, ako bolo ustálené súdom prvého stupňa. Obžalovaných aj podľa názoru najvyššieho súdu jednoznačne usvedčujú najmä zvukové záznamy z odpočúvania ich telefonických rozhovorov, ktoré bolo potrebné posudzovať aj v kontexte s obsahom ostatných dôkazov vykonaných v priebehu dokazovania na H. pojednávaní. V podstate možno uviesť, že z vykonaného dokazovania vyplýva neodškriepiteľná skutočnosť, že k prevodu vlastníctva na obžalovaného J. M. a J. U., a to dvoch bytov a jedného nebytového priestoru, nehnuteľností vo vlastníctve mesta Košice, došlo na podklade hlasovania v mestskom

zastupiteľstve, ktorého členom ako poslanec bol aj obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. Zvukové záznamy telefonických hovorov medzi zúčastnenými, ktoré boli na H. pojednávaní prehraté na technickom zariadení, bez akýchkoľvek pochybností svedčia o tom, že v rámci hlasovania bola zistená korupcia, pričom výsledkom takto ovplyvneného hlasovania bol prevod vlastníctva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. V tejto súvislosti aj odvolací súd dáva do pozornosti SMS, ktorú odoslal obžalovaný Doc. RNDr. O. spoluobžalovanému M. po hlasovaní v mestskom zastupiteľstve dňa 11. marca 2008 o 14.54 hod. (prepis na č. 1. 276/zv. 2), v ktorej mu oznamuje, že hlasovanie prešlo o 1 hlas, pričom zabezpečil 9 hlasov v prvom hlasovaní a 8 v druhom hlasovaní. V následnom telefonickom rozhovore (prepis na č. 1. 277-288) obžalovaný Doc. RNDr. O. znovu oznamuje spoluobžalovanému M., že zabezpečil pri hlasovaní celkom 17 hlasov, pričom zdôrazňuje, že išlo o dve hlasovania s poznámkou „...**aj Ty viacej zarobíš.**“ V závere hovoru pripomína, že „...on (rozumej obžalovaný M.) neprerobí ani halier na tom...“

Zo zvukového záznamu z 12. marca 2008 (prepis na č. 1. 280-281) medzi obžalovaným M. a obžalovaným Doc. RNDr. O. vyplýva, že obžalovaný M. ubezpečuje spoluobžalovaného o tom, že obžalovaný M. všetko normálne zaplatí, len chce, aby to bolo podpísané primátorom. Z ďalšej časti tohto záznamu vyplýva aj konkrétna suma, ktorá má byť vyplatená za získané hlasy (340.000,- Sk, t.j. 20.000,- Sk za 1 hlas). Prehraté zvukové záznamy poodkrývajú celkové pozadie toho, za akých okolností napokon došlo k odsúhlaseniu prevodu vlastníctva predmetných nehnuteľností.

Prisudzovať iný význam slovným prejavom v týchto zvukových záznamoch aj v nadväznosti na ostatné priame či nepriame dôkazy zadovážené v rámci dokazovania môžu len samotní obžalovaní, ktorí majú právo brániť sa spôsobom, ktorí uznajú za vhodný a samozrejme ich obhajcovia, ale nikto iný, pokiaľ by nechcel prísť do rozporu so zásadami logického úsudku a vyvodzovania. Čo sa týka ich obrany, s ktorou vyšli v priebehu dokazovania na H. pojednávaní, že nešlo o úplatok, ale o „**sponzorský dar**“, s takou obhajobnou argumentáciou prichádzajú obžalovaní vo všetkých veciach súvisiacich s korupciou. Zvyčajne na svoju obranu používajú pojmy ako sponzorský dar, kúpna zmluva a pod. V zadovážených záznamoch o komunikácii obžalovaných z kritického obdobia však niet žiadnej zmienky o sponzorskom dare pre nejaké poľovné združenie, práve naopak, z obsahu týchto záznamov jednoznačne vyplýva, že sa jednalo o úplatok.

Následne, keď sa obhajobe nedarí spochybníť materiálny základ danej trestnej veci, tak sa hľadajú formálne nedostatky. Tak tomu bolo aj v prerokúvanej veci. Napriek snahe obžalovaných spochybníť procesný postup súdu prvého stupňa, odvolací súd žiadne formálne nedostatky nezistil.

Zo správ o odpočúvaní a zázname telekomunikačnej prevádzky, ktoré v intenciách zrušujúceho uznesenia súd prvého stupňa zadovážil od Úradu zvláštnych policajných činností, odbor zvláštnych policajných činností – Východ Prezídia policajného zboru a Krajského riaditeľstva policajného zboru v Košiciach a následne ich oboznámil na H. pojednávani vyplýva, že odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky v prípade obžalovaných vykonávali pracovníci odboru zvláštnych policajných činností na základe príkazov príslušného sudcu, pričom miestom vzniku záznamov boli siete telekomunikačných mobilných operátorov. Následne mohol súd pristúpiť k vykonaniu dokazovania prehratím zadovážených záznamov. Námietky obžalovaných voči týmto správam sú irelevantné, nakoľko platný Trestný poriadok ani iný zákonný predpis neustanovuje, čo presne majú takéto správy obsahovať. Podľa názoru odvolacieho súdu tieto správy obsahovali všetky potrebné náležitosti k tomu, aby sa na základe nich dali verifikovať záznamy o odpočúvaní telekomunikačnej prevádzky s tým, že boli získané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že správa bola získaná až po niekoľkých rokoch a bola podpísaná riaditeľom odboru ešte neznamená, že je pre trestné konanie nepoužiteľná. Treba si uvedomiť, že odpočúvanie vedú príslušníci odboru osobitného určenia. Je nemysliteľné, aby toto odpočúvanie riadil jeden a ten istý príslušník. Je samozrejmé, že pri týchto úkonoch sa museli striedať. Medzitým mohlo dôjsť k tomu, že konkrétny príslušník z tohto odboru odišiel, čo by malo za následok pri výklade, ktorý zaujali obžalovaní, zmarenie celého úkonu. Je preto namieste, ak spomínanú správu podpísal zodpovedný pracovník tohto osobitného odboru.

Napokon treba uviesť, že súčasťou spisového materiálu (č. 1. 167–178/zv. 4) sú aj protokoly o oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania, ktorých sa zúčastnili obžalovaní aj ich obhajcovia, avšak žiadne výhrady voči predmetným záznamom nemali a vôbec sa nedožadovali nejakej správy.

Ako už bolo vyššie uvedené, súd prvého stupňa vykonal na H. pojednávani dokazovanie prehratím zvukových záznamov z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovanými a svedkov Ing. J. M., M. Č. a Mgr. J. U. získaných na základe príkazu

príslušného sudcu za obdobie od 9. decembra 2007 do 21. marca 2008 s výnimkou záznamov zo dňa 12. decembra 2007.

Všetky príkazy boli vydané na základe návrhov prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry a nachádzajú sa v utajovanej prílohe trestného spisu. Jedná sa o nasledovné príkazy:

- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónnej stanice linky spoločnosti E. – V.O.S. K. č. X., ktorú používal M. M., bol vydaný podľa § 115 ods. 1, 2, 3 Tr. por. príkaz sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica dňa 13. decembra 2007 pod sp. zn. BB-ŠS-V-164-01/07–Ntt-594 na obdobie od 13. decembra 2007 do 13. apríla 2008.

- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónnej stanice linky X., ktorú používal J. M., bol vydaný príkaz príslušným sudcom pre prípravné konanie vyššie uvedeného súdu dňa 13. decembra 2007 pod sp. zn. BB-ŠS-V-165-01/07- Ntt-595 na obdobie od 13. decembra 2007 do 13. apríla 2008.

- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónnej stanice Technickej univerzity Košice, ktorú používal Doc. RNDr. F. O., CSc. č. X., bol vydaný príkaz príslušným sudcom pre prípravné konanie vyššie uvedeného súdu dňa 13. marca 2008 pod sp. zn. BB-ŠS-V-141-01/08-Ntt-123 na obdobie od 14. marca 2008 do 5. mája 2008.

- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónnej stanice linky č. X., ktorú používal Mgr. J. U., bol vydaný príkaz sudcom pre prípravné konanie vyššie uvedeného súdu dňa 13. decembra 2007 pod sp. zn. BB-ŠS-V-166/01/07–Ntt-596 na obdobie od 13. decembra 2007 do 13. apríla 2008.

- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónnej stanice spoločnosti N., a.s. K., linky používanej Ing. J. M. č. X., bol vydaný príkaz sudcom pre prípravné konanie vyššie uvedeného súdu dňa 19. februára 2008 pod sp. zn. BB-ŠS-V-100-01/08–Ntt-85 na obdobie od 19. februára 2008 do 19. mája 2008.

- na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónnej stanice linky, ktorú používal Ing. P. C. č. X., bol vydaný príkaz sudcom pre prípravné konanie vyššie uvedeného súdu dňa 19. februára 2008 pod sp. zn. BB-ŠS-V-101-01/08-Ntt-86 na obdobie od 19. februára 2008 do 19. mája 2008.

V predmetnej veci vydal príslušný sudca Krajského súdu v Košiciach dňa 6. decembra 2007 na základe žiadosti Krajského riaditeľstva PZ Košice súhlas na odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky v zmysle § 36 zák. č. 171/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov a § 2 ods. 1 písm. b/, § 4 ods. 1 zák. č. 166/2003 Z.z. účastníckej stanice č. X., ktorú používal J. M. na obdobie od 6. decembra 2007 do 6. februára 2008 pod č. KS-KE-V-178-1-1/2007-3-Ntt a odposluch účastníckej stanice č. X. používanej M. Č. na to isté obdobie pod č. KS-KE-V-179-1-1/2007-3-Ntt. Tieto rozhodnutia boli relevantné do 12. decembra 2007, ako na to správne poukázal súd prvého stupňa, nakoľko uvedeného dňa vydal vyšetrovateľ PPZ – Úradu boja proti korupcii, odboru korupcie Východ Košice pod č. ČVS-PPZ-123/BPK-V-2007 uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1, 2 Tr. por. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Tr. zák. a prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (č. l. 27-28/zv. 1).

Vo vzťahu k vyššie uvedeným príkazom príslušného sudcu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že tieto boli odôvodnené v rozsahu zodpovedajúcom povahe veci a štádiu konania. V tomto smere si treba uvedomiť, že v ranom štádiu konania sa pracuje väčšinou s operatívnymi informáciami, ktorých bližšia konkretizácia by mohla spôsobiť zmarenie výkonu týchto úkonov. Pre záver, že príkazy príslušného sudcu boli dôvodné, svedčí napokon skutočnosť, že vo veci aj na základe takto získaných dôkazov bolo následne týmto osobám vznesené obvinenie z trestnej činnosti a v konečnom dôsledku bola podaná obžaloba, ktorá bola predmetom tohto konania, pričom uvedený procesný postup a jeho dôvodnosť bolo možné preskúmať v rámci tohto konania.

V súvislosti so záznamami telekomunikačnej činnosti odvolací súd pripomína, že súd prvého stupňa na H. pojednávaní v dňoch 16. a 17. júla 2012 vykonal dôkaz prehratím získaných záznamov, pričom obžalovaní sa mali možnosť vyjadriť k jednotlivým záznamom,

ktorú možnosť však nevyužili. Práve keď mali byť prehraté jednotlivé záznamy vzťahujúce sa na toho ktorého obžalovaného, títo požiadali súd, aby sa H. pojednávanie vykonalo v ich neprítomnosti, čo im súd prvého stupňa umožnil. Možnosť vyjadriť sa k získaným záznamom dal obžalovaným aj odvolací súd, keď vo veci vytýčené verejné zasadnutie odročil s tým, že vo veci vykoná dôkaz prehratím týchto záznamov. Odvolací súd chcel zistiť bezprostrednú reakciu obžalovaných na jednotlivé záznamy a chcel od nich získať jednoznačné a logické vysvetlenie zaznamenaných slovných prejavov. Za tým účelom na verejné zasadnutie predvolal obžalovaných, ktorí však opakovane nevyužili túto možnosť, požiadali o vykonanie verejného zasadnutia v ich neprítomnosti a tohto verejného zasadnutia sa nezúčastnili. V reakcii na žiadosť obžalovaných, odvolací súd upustil od vykonania tohto dôkazu a vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaní sa tejto priamej konfrontácie so záznamami telekomunikačnej činnosti opakovane vyhýbali. Zrejme aj samotní obžalovaní si uvedomili, že prisudzovať iný význam ich slovným prejavom zaznamenaných počas odpočúvania ich telekomunikačnej prevádzky nie je možné. Obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. síce v písomných dôvodoch svojho odvolania zaujal postoj k predmetným záznamom, avšak jeho stanovisko k nim je v kontexte s ostatnými dôkazmi absolútne neprijateľné.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že zo strany orgánov činných v prípravnom konaní nešlo v posudzovanej veci o žiadnu svojvôľu, ale o legálny (v súlade s platnými právnymi predpismi), legitímny (týkal sa vymedzeného cieľa) a proporcionálny (primeraný, nevyhnutný a inými prostriedkami nedosiahnuteľný) zásah do súkromia obžalovaných J. M., M.. M. a Doc. RNDr. F. O., CSc. Odvolací súd konštatuje, že orgány činné v trestnom konaní na základe týchto odposluchov obmedzili svoj vplyv na vyšetrovanie predmetnej trestnej činnosti len pasívnym spôsobom. Nebolo preukázané, že by zneužili vo vzťahu k obžalovaným tento inštitút odpočúvania a záznam telekomunikačnej činnosti.

Obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. v dôvodoch odvolania v súvislosti so záznamom telefonickej prevádzky poukazoval na súdne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Toš 6/2009, 5 To 10/2010. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že v posudzovanej veci nejde o vec totožnú s vecami, na ktoré obžalovaný poukazoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaných bol založený na dôkazoch, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú inú alternatívu skutkového deja, a preto v otázke skutkových zistení odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa venoval náležitú pozornosť aj právnej kvalifikácii ustáleného skutkového stavu. Závery súdu, že obžalovaní J. M. a M. M. svojim konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. svojim konaním znaky skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., sú presvedčivé a najvyšší súd si jeho závery plne osvojil. Napokon táto právna kvalifikácia vychádza z predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorou bol súd prvého stupňa viazaný. Skutočnosť, že obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc. bol v postavení verejného činiteľa, je zrejmá vzhľadom na ustanovenie § 128 ods. 1 Tr. zák. Uvedené ustanovenie upravuje, koho možno pre účely trestného konania považovať za verejného činiteľa. Okrem iných osôb za verejného činiteľa v zmysle tohto ustanovenia treba považovať aj poslanca orgánu územnej samosprávy.

V posudzovanej veci obžalovaný Doc. RNDr. F. O., CSc., ako to odvolací súd konštatoval už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, vystupoval ako občanmi v komunálnych voľbách riadne zvolený poslanec mestského zastupiteľstva. Ide o kolektívny orgán, ktorý má v rámci výkonu samosprávy svoje nezastupiteľné miesto. Jeho úlohou okrem iných povinností je aj schvaľovanie návrhov na prevod prebytočného majetku mesta Košice na fyzické osoby. Bez takéhoto súhlasu kolektívneho orgánu nie je možné prevádzať majetok mesta. Pri schvaľovaní návrhov na odpredaj majetku sú poslanci povinní obhajovať záujmy mesta a jeho obyvateľov, teda dbať o to, aby odpredaj majetku bol výhodný pre mesto. V prerokúvanej veci obžalovaný J. M. už raz neuspel so svojou žiadosťou o prevod majetku, a práve preto sa po dohode so spoluobžalovaným M. M. obrátili na obžalovaného Doc. RNDr. F. O., CSc. ako poslanca mestského zastupiteľstva, ktorý mal zabezpečiť v mestskom zastupiteľstve schválenie prevodu nehnuteľností. Za „úspešné hlasovanie“ tohto kolektívneho orgánu mal sľúbený úplatok vo výške 20.000,- Sk za každý jeden získaný hlas. Treba si uvedomiť, že nie každý občan môže rozhodovať o majetku územnej samosprávy. Obžalovaný dostal v komunálnych

voľbách dôveru od spoluobčanov, aby v tomto kolektívnom orgáne zastupoval ich oprávnené záujmy, teda dbať aj na zveľaďovanie majetku mesta. Obžalovaný si nechal sľúbiť úplatok práve za toto hlasovanie, teda činu sa dopustil v postavení verejného činiteľa. Nie je rozhodujúce, že prevzatie úplatku obžalovaným nebolo jednoznačne preukázané, pretože uvedený trestný čin je dokonaný už tým, že si páchatel' dá sľúbiť úplatok. Vzhľadom k tomu odvolací súd považoval námietky zo strany obžalovaných za neopodstatnené.

Čo sa týka trestov, odvolací súd sa nestotožnil s obhajobnou argumentáciou obžalovaného J. M., že pôvodný rozsudok súdu prvého stupňa bol zo strany prokurátora napadnutý len vo vzťahu k výroku o vine, a preto mal súd prvého stupňa porušiť zákon v ich neprospech. Nesporné je, že prokurátor podal odvolanie proti pôvodnému rozsudku do viny v ich neprospech. Tým, že napadol výrok o vine, bol automaticky napadnutý aj výrok o treste. Predsa ak je sporná otázka viny, je otázka trestu absolútne bezpredmetná, resp. je predčasnú riešiť otázku trestu. Najskôr bolo potrebné vyriešiť, či obžalovaní svojím konaním naplnili znaky základnej skutkovej podstaty alebo znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty. Až následne sa možno zaoberať otázkou trestnosti a uloženia trestu. Zo strany obžalovaného ide o nesprávny výklad zákonných ustanovení. Pri takomto výklade obžalovaného by mohlo dôjsť k absurdným rozhodnutiam, napr. ak je obžalovaný trestne stíhaný pre zločin vraždy a súd prvého stupňa jeho konanie kvalifikuje iba ako prečin ublíženia na zdraví a uloží mu podmienený trest odňatia slobody, prokurátor podá odvolanie do viny, pričom trvá na pôvodnej právnej kvalifikácii. Vo svojom odvolaní sa k trestu nevyjadruje, pretože predpokladá ukladanie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby. Podľa výkladu obžalovaného by súd v novom konaní síce uznal vinu podľa obžaloby, avšak trest by mohol ukladať iba v pôvodnej výmere alebo dokonca miernejší. Preto je uvedená odvolacia námietka obžalovaného absolútne neprijateľná.

Vychádzajúc z kritérií pre ukladanie trestu obsiahnutých v ustanovení § 34 Tr. zák. dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov uložený obžalovanému Doc. RNDr. F. O., CSc., bol uložený v súlade s týmito kritériami. Zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ viedol bezúhonný život. Zákonu zodpovedá aj uloženie peňažného trestu, pretože sa trestnou činnosťou chcel obohatiť a rovnako správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ tomuto obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti spojený s výkonom právomoci verejného činiteľa.

Iná situácia je v prípade obžalovaných J. M. a M.. M., kde podľa názoru odvolacieho súdu došlo zo strany súdu prvého stupňa k pochybeniu. Porovnaním trestu, ktorý bol uložený obžalovanému Doc. RNDr. F. O., CSc. a trestov uložených ostatným dvom obžalovaným, sa javia tieto tresty neprímerane mierne. Hlavné je to markantné u obžalovaného J. M., ktorý bol spiritus rector (tzv. vodiaci duch – duchovný vodca) tohto protiprávneho konania, pričom mal z toho majetkový prospech a v podstate sa najvýznamnejšou mierou podieľal na tom, že došlo k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti. Rovnako aktívny bol aj obžalovaný M. M.. Vzhľadom na mieru ich zavinenia potom podľa názoru odvolacieho súdu obaja obžalovaní vyšli z celého prípadu s miernymi trestami. Samotná skutočnosť, že obžalovaní viedli doposiaľ bezúhonný život a súdne trestaní neboli, nemohla byť dôvodom pre uloženie takého mierneho trestu. Uvedené pochybenie však odvolací súd viazaný a zároveň limitovaný § 317 Tr. por. nemohol napraviť pre nedostatok odvolania špeciálneho prokurátora, ktorý nepodal v ich prípade odvolanie do výmery trestu. Za daného stavu sú odvolania oboch obžalovaných v tomto smere absolútne neprijateľné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania obžalovaných J. M., M.. M. a Doc. RNDr. F. O., CSc. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. apríla 2013

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu**

Vyhotovil: JUDr. P. Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová